

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს
გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა

ქ. თბილისი

2020 წლის 12 ოქტომბერი

დისციპლინური საქმე №42/19
მოსამართლე --- მიმართ
დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის თაობაზე

---, --- და --- 2019 წლის 6 მარტის №-- საჩივრის საფუძველზე „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75⁵ მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის და 75⁶ მუხლის შესაბამისად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ მოსამართლის --- მიმართ დაიწყო დისციპლინური სამართალწარმოება და წარმოდგენილი საჩივრის საფუძველიანობის წინასწარი შემოწმება.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2019 წლის 13 მაისის №42/19 დასკვნა საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს განსახილველად წარედგინა 2020 წლის 12 ოქტომბრის სადისციპლინო სხდომაზე.

1. დისციპლინური დევნის დაწყების საფუძველიანობის შემოწმება განხორციელდა საჩივარში მითითებულ შემდეგ ფაქტებზე:

საჩივრის ავტორი აღნიშნავს, რომ მოსამართლე ---, --- ეთერში, გადაცემა „--“ გაკეთებული განცხადებებით, უხეშად დაარღვია სამოსამართლო ეთიკური ნორმები. მან შეურაცხყოფა მიაყენა საჩივრის ავტორებს, შებღალა სასამართლო ხელისუფლების ავტორიტეტი და ზიანი მიაყენა სასამართლოსადმი ნდობას.

2. დისციპლინური საჩივრის საფუძველიანობის წინასწარი შემოწმების შედეგად დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები:

წარმოდგენილ დისციპლინურ საჩივარში მითითებული საკითხების საფუძველიანი და სრულყოფილი შესწავლის მიზნით განხორციელდა --- გადაცემა „--“ დეტალური გაცნობა.

- --- წელი, --- გადაცემაში „--“: „აი ვუსმენდი ახლა ბატონ ---... --- ეს საჯარო პოსტიც წაკითხული მაქვს, ეს არის სამარცხვინო პოზიცია, აი, პირდაპირ ვიტყვი, ორივე მათგანის მხრიდან .... ძველი რომაელები ამბობდნენ, როდესაც გსურს გაერკვე მოვლენათა თანმიმდევრობაში უნდა დასვა შეკითხვა დამდგარი შედეგი ვისთვის არის ხელსაყრელი. ეს ფაქტი თვითონ ამ ჩანაწერების გავრცელების, რაღაც საეჭვოდ დაემთხვა ბოლო პოლიტიკურ პროცესებს, როდესაც გარკვეულმა ჯგუფმა --- ხელმძღვანელობით მოინდომა ბოლო პოლიტიკურ პროცესებს, როდესაც გარკვეულმა ჯგუფმა --- ხელმძღვანელობით მოინდომა რაღაც წამებული მანტიის მოსხმა, ანუ რაღაც ადგილის, პოლიტიკური ნიშნის დამკვიდრება პოლიტიკაში და ეს რატომღაც დაუკავშირდა --- თემას, არადა იყო ინფორმაციები, რომ --- უნდა გადამდგარიყო მანამდე... ვგულისხმობ --- საბაზად გამოიყენა ყველაფერი ეს, რომ გმირი წასულიყო სცენიდან... მე იმის თქმაც მინდოდა, ცოტა

ეჭვის საბაზს იძლეოდა ის ფაქტი, რომ უშუალოდ -- დაკავშირებულმა დეპუტატმა -- -- გაახმოვანა ამ ჩანაწერების გავრცელების შესახებ ინფორმაცია...“

- „-- -- გაიმყაროს წამებული მანტია და სტატუსი... ძველი რომაელები იმიტომ მოვიყვანე, რომ რაც დადგა შედეგი ეს არავის ხელს არ აძლევს, ხელისუფლებას ეს ხელს არ აძლევს... სასამართლოსაც არ აწყობს...“
- „მე არ გამოვირიცხავ. მე ვთქვი, რომ მას ხელს აძლევს შექმნილი სიტუაცია პოლიტიკური თვალსაზრისით. -- -- თემის სპეკულირებით, ამ ჯგუფმა, -- -- და მასთან დაკავშირებულმა რამოდენიმე დეპუტატმა ეს სიტუაცია -- თემა გამოიყენა იმისთვის, რომ რაღაც გარკვეული პოლიტიკურ პლატფორმაზე დამდგარიყვნენ როგორც პროგრესული ძალა სხვასთან შედარებით“.
- „-- თემა და შემდგომ ჩანაწერების თემა არის გამოყენებული იმისათვის, რომ ეს არის ჩაგრული ჯგუფი, ეს არის პროგრესული ჯგუფი, რომელსაც ბნელი ძალები უპირისპირდებიან დაწყებული -- -- შიგნით, გაგრძელებული --... ეს არის მცდელობა საკუთარი პოლიტიკური ნიშა, საკუთარი პოლიტიკური პლატფორმა დაიმკვიდროს ამ ჯგუფმა წამებული სტატუსით“.
- „ჯერ კიდევ ზაფხულში, თუ არ ვცდები, დაიწყო საუბარი, რომ -- -- და მას შესთავაზებდნენ -- --. ანუ ჯერ კიდევ მაშინ დაიწყო ამაზე საუბარი, ეს უდავო ფაქტია და როდესაც -- -- კონსტიტუციის მანდატის ფარგლებში მოახდინა --, ჰოი საოცრებავ, -- -- შეაჩერა ეს პროცესი და -- --“

3. დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2019 წლის 13 მაისის დასკვნა:

-- --, -- -- და -- -- 2019 წლის 6 მარტის №-- საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმების და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები არ შეიცავს მოსამართლე -- -- მიერ „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ნიშნებს (2020 წლის 1 იანვრამდე მოქმედი რედაქცია).

4. დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ წინასწარი შემოწმების და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი შეფასება:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, „დისციპლინური გადაცდომა არის მხოლოდ ამ კანონით გათვალისწინებული, მოსამართლის მიერ ჩადენილი განზრახი ან გაუფრთხილებლობითი ქმედება.“ დისციპლინურ გადაცდომად შეიძლება მიჩნეულ იქნას მხოლოდ ისეთი ქმედება, რომელიც დისციპლინური გადაცდომის სახეების ჩამონათვალში, „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტშია მოცემული.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-2 პუნქტი განსაზღვრავს მოსამართლის დისციპლინური გადაცდომის სახეებს. იმისათვის, რომ დადგინდეს ჰქონდა თუ არა ადგილი მოსამართლის მიერ შესაბამისი გადაცდომის ჩადენის ფაქტს, საჭიროა სამართლებრივი შეფასება მივცეთ მოცემულ საქმეზე დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებებს და შევაფასოთ კონკრეტული ფაქტები შეიცავენ თუ არა დისციპლინური გადაცდომის ნიშნებს, კერძოდ, უნდა შეფასდეს შეიცავს თუ არა დისციპლინური გადაცდომის ნიშნებს განსახილველ საქმეზე საჩივრის ავტორების მიერ დასახელებული საკითხები.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-2 პუნქტის „ზ“ ქვეპუნქტის თანახმად, „მოსამართლის სხვა ქმედება, რომელიც არ შეეფერება მოსამართლის მაღალ სტატუსს (მოსამართლის მაღალი სტატუსისათვის შეუფერებელი ქმედება (ქცევა), ჩადენილი სასამართლოში ან მის გარეთ, რომელიც აშკარად არღვევს საზოგადოებრივ წესრიგს ან საყოველთაოდ აღიარებულ ზნეობრივ ნორმებს და ამით ლახავს სასამართლოს ავტორიტეტს ან ზიანს აყენებს სასამართლოსადმი ნდობას).“

გამომდინარე იქიდან, რომ განსახილველ შემთხვევაში დისციპლინური სამართალწარმოება დაწყებულია მოსამართლე -- -- მიმართ, რომელიც ამავედროულად არის იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს წევრი, მნიშვნელოვანია, ყურადღება გამახვილდეს ზოგადად იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს წევრის როლზე და მის უფლებამოსილება/ვალდებულებებზე, ევროპის საკონსულტაციო საბჭოს სტანდარტების მიხედვით.

ევროპის მოსამართლეთა საკონსულტაციო საბჭო დასკვნაში №7 აღნიშნავს, რომ (55-ე პუნქტი), როდესაც მედია (ან პოლიტიკოსები და მესამე მხარეები მედიის მეშვეობით) მოსამართლეს ან სასამართლოს აკრიტიკებს მართლმსაჯულების ადმინისტრირებასთან დაკავშირებული მიზეზებით, მოსამართლემ, თმენის ვალდებულებიდან გამომდინარე, თავი უნდა შეიკავოს იგივე არხების გამოყენებით საპასუხო გამოსვლისგან. იმის გათვალისწინებით, რომ სასამართლოებს უფლება აქვთ შესწორებები შეიტანონ პრესაში ასახულ მცდარ ინფორმაციაში, CCJE-ს რწმენით მიზანშეწონილია, რომ სასამართლოს ამ მხრივ მხარი დაუჭირონ სხვა ეროვნულმა სტრუქტურებმა, ან შესაბამისი უფლებამოსილების მქონე პირებმა (მაგ. მოსამართლეთა საბჭო, ან მოსამართლეთა ასოციაცია) და დროული და ეფექტური რეაგირება მოახდინონ ასეთ კრიტიკასა და თავდასხმებზე.

ევროპის მოსამართლეთა საკონსულტაციო საბჭოს №10 დასკვნის თანახმად, რომელიც შეეხება მართლმსაჯულების საბჭოს როლსა და ფუნქციებს:

(8) მართლმსაჯულების საბჭოს მიზანია დაიცვას სასამართლო სისტემისა და ინდივიდუალური მოსამართლეების დამოუკიდებლობა. დამოუკიდებელი და მიუკერძოებელი სასამართლოების არსებობა არის სტრუქტურული მოთხოვნა იმ სახელმწიფოსთვის, რომელიც ხელმძღვანელობს კანონის უზენაესობით.

(82) CCJE მიიჩნევს, რომ, როდესაც მედია ან მედიის გამოყენებით პოლიტიკური ან სოციალური ფიგურები გამოწვევის წინაშე აყენებენ ან ახორციელებენ შეტევას მოსამართლეებსა ან სასამართლოებზე და იმის გათვალისწინებით, რომ ჩაბმულმა მოსამართლემ ან სასამართლომ თავი უნდა შეიკავონ იგივე არხებით რეაქციის გამომუდგანებისგან, მართლმსაჯულების საბჭოს ან სასამართლო ორგანოს უნდა შეეძლოს და იყოს მზად, რომ სათანადო შემთხვევებში სწრაფად და ეფექტურად უპასუხოს ასეთ გამოწვევებსა და შეტევებს.

(83) მართლმსაჯულების საბჭოს უნდა ჰქონდეს უფლება არა მხოლოდ გაავრცელოს მისი შეხედულებები საჯაროდ, არამედ აგრეთვე გადადგას ყველა აუცილებელი ნაბიჯი საზოგადოების, პოლიტიკური ორგანოებისა და, სადაც სათანადოა, საზოგადოების წინაშე დაიცვას სასამართლო ინსტიტუციის ან/და მისი წევრების რეპუტაცია.

რაც შეეხება უშუალოდ სამოსამართლო ეთიკის წესებს, „საქართველოს სამოსამართლო ეთიკის წესების“ მე-4 მუხლის თანახმად, „მოსამართლე უნდა უფრთხილდებოდეს მართლმსაჯულების პრესტიჟს და სასამართლო შენობაში თუ მის გარეთ არ იქცეოდეს სასამართლოს ავტორიტეტისა და მოსამართლის თანამდებობისათვის შეუფერებლად“. ამავე წესების მე-15 მუხლის თანახმად „მოსამართლემ აზრის გამოთქმის უფლებით სარგებლობისას არ უნდა შელახოს მართლმსაჯულების ღირსება, მიუკერძოებლობა და დამოუკიდებლობა.“ ამდენად, სასამართლო უფლებამოსილების განხორციელებისას თითოეული მოსამართლე მოქმედებს, არა მხოლოდ საკუთარი, არამედ მთლიანად სასამართლო ხელისუფლების სახელით.

საქართველოს სამოსამართლო ეთიკის წესების მე-20 მუხლის თანახმად, „მოსამართლემ თავის განცხადებაში უნდა გამოიჩინოს სათანადო კორექტულობა, არ გამოიყენოს შეურაცხმყოფელი, დამამცირებელი სიტყვები და გამოთქმები ან დისკრიმინაციული ტერმინოლოგია.

სამოსამართლო ქცევის ბანგალორის პრინციპების 4.1 პუნქტის თანახმად, „მოსამართლემ თავიდან უნდა აიცილოს უწესობა ან უწესობის გამოჩენა მოსამართლის ყოველგვარ საქმიანობაში. ვინაიდან მოსამართლე იმყოფება საზოგადოების მუდმივი დაკვირვების ქვეშ, მან უნდა აიტანოს ყველა ის პერსონალური შეზღუდვა, რომელიც შესაძლებელია ჩვეულებრივი მოქალაქეს ძნელად მოეჩვენოს და

ეს უნდა გააკეთოს თავისუფლად და ნებაყოფლობით. განსაკუთრებით, მოსამართლის ქცევა უნდა შეესაბამებოდეს სამოსამართლო თანამდებობის ღირსებას.“

ამასთან, მოსამართლეთა სტატუსის შესახებ ევროპული ქარტიის (სტრასბურგი, 8-10 ივლისი, 1998 წელი) 4.3. მუხლის თანახმად, მოსამართლემ თავი უნდა შეიკავოს ნებისმიერი ქცევისა და მოქმედებისგან ან გამოვლინებისგან, რამაც შეიძლება რეალურად შეარყიოს რწმენა მისი მიუკერძოებლობისა და დამოუკიდებლობისადმი.¹

ამდენად, ზემოაღნიშნული ნორმების სამართლებრივი ანალიზის შედეგად ნათელია, რომ მოსამართლის თითოეული ქმედება შეზღუდულია ეთიკის ნორმებით, თუმცა ამავდროულად იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს მოსამართლე წევრები ევროპის საკონსულტაციო საბჭოს სტანდარტების შესაბამისად (დასკვნა №10; პარაგრაფი 83), ვალდებული არიან დაიცვან, როგორც თითოეული მოსამართლის, ისე ზოგადად სასამართლო ინსტიტუციის და მისი წევრების რეპუტაცია.

ერთ-ერთ გადაწყვეტილებაში, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატამ განმარტა: „სიტყვა „აზრი“ ფართოდ განმარტებისას გულისხმობს განსჯას, დამოკიდებულებასა თუ შეფასებას, რომლის სისწორე თუ მცდარობა დამოკიდებულია მთლიანად ინდივიდზე, მის სუბიექტურ დამოკიდებულებაზე. ფაქტები კი, ჩვეულებრივ, მოკლებულია სუბიექტურ დამოკიდებულებას, იგი ობიექტური გარემოებებიდან გამომდინარეობს, ანუ ჩვენ გვაქვს იმის შესაძლებლობა, რომ ფაქტი შევამოწმოთ და ვნახოთ, ის რეალურად არსებობდა თუ არა. სწორედ ამიტომ, ფაქტების გადამოწმება და მისი ნამდვილობასთან შესაბამისობის დადგენა შესაძლებელია. ხშირ შემთხვევაში, აზრები და ფაქტები ერთმანეთს მჭიდროდ უკავშირდებიან და მათი გამიჯვნა რთულია. ეს განპირობებულია იმით, რომ გამოთქმის ორივე ფორმა იშვიათად გვხვდება სუფთა სახით. უმთავრესად, სჭარბობს სწორედ ისეთი გამონათქვამები, რომლებშიც თავს იყრის, როგორც შეფასებითი, ასევე ფაქტობრივი ელემენტები. აზრი ხშირად ეყრდნობა და ეხება ფაქტებს, ფაქტები კი, თავის მხრივ, აზრის საფუძველია, რომელიც ადასტურებს ან უარყოფს მათ, ამიტომაც ხშირად საკამათო გამონათქვამის, როგორც შეხედულების ან როგორც ფაქტის გადმოცემის, კვალიფიცირების დროს, შესაძლებელია გამოთქმის კონტექსტის მიხედვით მისი ცალკეული ნაწილების იზოლირება, მაგრამ ეს მეთოდი გამართლებულია მხოლოდ მაშინ, როდესაც ამით არ იკარგება ან არ ყალბდება გამონათქვამის შინაარსი და ნამდვილი აზრი. თუკი ასეთი იზოლირება შეუძლებელია გამონათქვამის შინაარსის გაყალბების გარეშე, მაშინ ეს გამონათქვამი უნდა ჩაითვალოს მთლიანად აზრის გამოთქმად, ანუ შეხედულებად, შეფასებით მსჯელობად და, შესაბამისად, მთლიანად უნდა იქნეს შეყვანილი ძირითადი უფლებით დაცულ სფეროში“ (იხ. სუსგ №ას-1304-1242-2014, 27 მაისი, 2015 წელი; სუსგ №ას-103-98-2014, 28 ივლისი, 2016 წელი, სუსგ №ას-1278-1298-2011, 20.02.2012 წ.); ლინგენსის საქმეშიც გაესვა ხაზი ფაქტისა და ღირებული მოსაზრებების გამიჯვნის სიფრთხილეს და აღინიშნა, რომ „ფაქტის არსებობის დემონსტრირება შეიძლება, ხოლო ღირებული მოსაზრებების დამტკიცება არ ხერხდება“ (იხ., LINGENCE v. AUSTRIA, სტრასბურგი, 08 ივლისი, 1986 წელი, განაცხადის N9815/82, პარ: 46) შესაბამისად, სადავო გამონათქვამის სწორი კვალიფიკაციისათვის უნდა შემოწმდეს მათი შინაარსი, გამოთქმის ფორმა და გამოთქმის კონტექსტი, რა ფაქტობრივი კომპონენტებს მოიცავს, რა მიზნით იქნა გასაჯაროებული ისინი.

მნიშვნელოვანია, რომ მოსამართლის მიერ გამოთქმული მოსაზრებები მიმართული იყოს, როგორც თითოეული მოსამართლის, ისე ზოგადად სასამართლო ინსტიტუციის და მისი წევრების რეპუტაციის დაცვისკენ.

¹ ეკონომიკური და სოციალური საბჭოს (ECOSOC) 2006 წლის 27 ივლისის 2006/23 რეზოლუციის საფუძველზე შექმნილი ღია შემაჯავებლობის სამთავრობათაშორისო სამთავრობათაშორისო ექსპერტთა ჯგუფის მიერ შემუშავებული ე.წ. „მოსამართლეთა ქცევის ბანგალორის პრინციპების“ ოფიციალური კომენტარები. „მოსამართლეთა ქცევის ბანგალორის პრინციპები“ და მისი კომენტარები, გერმანიის საერთაშორისო თანამშრომლობის საზოგადოება (GIZ), თბილისი, 2015, გვ. 140 (134)

2019 წლის 29 იანვარს, ტელეკომპანია -- გასული გადაცემის დეტალური გაცნობის შედეგად უნდა ითქვას, რომ -- -- პასუხობდა ჟურნალისტის მიერ დასმულ ყველა შეკითხვას, მათ შორის იყო გარკვეულწილად პოლიტიკური ხასიათის შეკითხვებიც. მოსამართლე გამოთქვამდა აზრს, შთაბეჭდილებას და თავის შეხედულებას ამა თუ იმ საკითხთან მიმართებით. იგი არ საუბრობდა მტკიცებით ფორმაში, არ აკეთებდა მიმდინარე მოვლენებზე დასკვნებს, არამედ მხოლოდ ზოგად მოსაზრებებს აფიქსირებდა. მას როგორც სასამართლო სისტემის წარმომადგენელს შეემლო პასუხი გაეცა სასამართლო მიმართ არსებული მწვავე - კრიტიკული შეკითხვებისათვის, რაც არსებითად სწორედ სასამართლო ინსტიტუციის ავტორიტეტის დაცვის მიზნებში უნდა მოვიაზროთ.

შესაძლოა ითქვას, რომ მოსამართლის მიერ გამოთქმული ფრაზები, რომელიც ფაქტობრივ გარემოებებში დეტალურად არის მოყვანილი, არ სცდება გამოხატვის თავისუფლების ფარგლებს და შეიძლება შეფასდეს, როგორც განცხადება, რომელიც მიმართული იყო სასამართლო სისტემის დაცვისკენ.

5. საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს მიერ გადაწყვეტილების მიღების სამართლებრივი საფუძვლები:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹² მუხლის მეორე პუნქტის თანახმად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭო იღებს დასაბუთებულ გადაწყვეტილებას მოსამართლის მიმართ დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის შესახებ, თუ დისციპლინური საქმის გამოკვლევის შედეგად მოსამართლის მიერ ამ კანონით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ფაქტი ან ბრალეული ჩადენა არ დადასტურდა.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, სადისციპლინო საკითხზე გადაწყვეტილება მიღებულად ითვლება, თუ მას ფარული კენჭისყრით მხარს დაუჭირეს საბჭოს სრული შემადგენლობის არანაკლებ 2/3-ისა.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ საჩივარზე შესაბამისი გარემოებების შესწავლისა და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების შეფასების შედეგად მიიჩნია, რომ არ არსებობს „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ფაქტი. შესაბამისად, 2020 წლის 12 ოქტომბრის სადისციპლინო სხდომაზე ჩატარებული ფარული კენჭისყრის შედეგად (სადისციპლინო სხდომაზე დამსწრე იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 14 წევრთაგან, საიდანაც 10 წევრმა ხმა მისცა დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტას, 3 წევრმა - დევნის დაწყებას, 1 წევრმა კი არ მიიღო მონაწილეობა კენჭისყრაში) მიიჩნია, რომ მოსამართლე -- -- მიმართ უნდა შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ იხელმძღვანელა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლით, 75¹² მუხლის მეორე პუნქტით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა :

დისციპლინურ საქმეზე №42/19 მოსამართლე -- -- მიმართ შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება.

გიორგი მიქაუტაძე

**საქართველოს იუსტიციის
უმაღლესი საბჭოს მდივანი**